on úks kórge sanna." — Náte, kui ta hingab, útles jálle kolmas, eks taewa rahho paista ta náo peált? ta játtis, minnes meile sedda márki. Kellele on temma kurja wasto teinud? Temma hinge rahho woitko úkskord ka meie surma wallo!

„"„ „"„ „"„

Ruttust ka-ub ello kárra,
Kátki woitleb hauaga;
Rahwas kaswab, óitseb árra,
Tulleb, láhháb lópmatta.

Senna, tenna werri weab,
Kui ta meie soontes keeb,
Onnis, kes keik nenda seab,
Et woit waggadussel' jááb.

3.

Köster Pritso.

(Aus dem Freimüthigen. 1805. Nro. 334, und 1806, Nro. 98.)

Mitto teeb palio head, ja úkski ei pea sedda asjaks — senni kui Jummal, otse kui sórmega temma peále, náitab. Sellepárrast, wagga innimenne! árra wássi ial árra, head teggemast, kui ka úkski sedda táhhele ei panne — kannata ennimenne waewa, óigust noudes, kui et sa rómo nouad, mis so súddame tunnistust waewab. Sest Jummal nááb keik, ja sepár-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1810, lk. 20